

VILÉMOVSKÉ

SRPEN 2023
ROČNÍK 29.

NOVINY

ZDROJ: WWW.ZETOR.CZ

ÚVODNÍ SLOVO, CHVILKA POEZIE

Vážení a milí spoluobčané,

rád bych vás přivítal u srpnového vydání Vilémovských novin. V čase, kdy jsem pro vás psal tyto řádky, bylo krátce před Vilémovskou poutí, a i když to venku vypadalo spíše na říjen, věřili jsme, že se počasí umoudří a v sobotu 12. srpna bude k nám všem přívětivé. Týden před konáním naší největší obecní akce jsme měli asi nejvíce práce s kompletní přípravou celého prostoru u tělocvičny, kde se každoročně naše pouť koná. Je to však jen samotný vrchol všech příprav, které jinak probíhají více než rok dopředu. Zdá se to neuvěřitelné, ale skutečně program a některé konkrétní protagonisty oslovujeme více než rok dopředu. Například letos jsme rezervovali kapelu na pouť, která bude k dispozici až v roce 2025. K tomu je potřeba zajistit dostatek stánků, prodejců, zvukaře, pomocný personál, občerstvovací kapacity, a v neposlední řadě provozovatele pouťových atrakcí. Jediné co doposud neumíme zařídit je počasí, ale vždy věříme, že nakonec dopadne i to.

Kromě tradiční kultury samozřejmě pracujeme i na dalších záměrech v naší obci, kterými postupně naši malou vísku zkrášlujeme či zlepšujeme její vybavení. Jsem proto rád, že se nám podařilo opět opravit jeden, už téměř zapomenutý křížek. Ten se nachází u hlavní silnice do Mikulášovic pod restaurací U bílého Jaka, dříve Pizzeria Milano. Už tak dobrý pocit z obnovené památky ještě vylepšuje fakt, že se nám podařilo získat na

tuto opravu dotaci z Ústeckého kraje ve výši bezmála 67 tisíc korun.

Dalším malým počinem pro obecní rozpočet, ale věřím, že velkým přínosem pro Vilémov, je oprava oplocení starého hřbitova, která se z velké části zrealizovala díky dobrovolníkům ze Summer Job, nicméně dokončovací práce děláme už sami. I tento, dříve nehezky kout, jinak pěkného barokního areálu tak dostane další hezký dílek do skládačky, na jejímž konci bychom rádi viděli kompletně zrenovovaný barokní areál našeho kostela. Tím o poznání větším, a i v brzké době viditelnějším přínosem do obce, bude zcela nový komunální traktor, který tak nahradí starý Zetor. Ten už totiž de facto přesluhuje. Jsme proto rádi, že se nám podařilo uspět se žádostí o dotaci v rámci Podpůrného garančního rolnického lesnického fondu a na tento stroj jsme získali 50 % dotaci, což v praxi znamená cca 800 tisíc korun. Nový traktor tak pořídíme za polovinu ještě před letošní zimou.

Ještě v letošním roce pak dojde ke kompletní výměně starých lamp veřejného osvětlení. V rámci této akce bude vyměněno cca 200 starých nevyhovujících lamp a ty budou nahrazeny za nové s LED technologií. Nové lampy budou nejen úspornější, ale i spolehlivější a s lepší svítivostí. I na tuto investiční akci jsme získali finanční podporu v podobě dotace od Ministerstva průmyslu a obchodu ve výši bezmála 2 miliony korun. Asi největším benefitem této dotace je pak skutečnost, že je

poskytována dopředu a samotná investice tak nezatíží rozpočet a cash flow obce.

Věřím, že uvedené akce a realizované projekty potěší i vás. A protože píše tento článek v době před Vilémovskou poutí, věřím, že se nám i to počasí vydaří a že se s většinou z vás potkáme právě na této akci.

Pěkný zbytek prázdnin či dovolené přeje

Bc. Zdeněk Černý
starosta obce

Chvilka poezie

Ty

Myšlenky na Tebe z hlavy marně vytřepávám,
vystoupit chtěla bych sama ze sebe.
Strach z jizev srdcí zlomených nepřiznávám,
krasohledem zahleděná jsem do Tebe.

Do veršů své polibky pro Tebe skládám,
to rozumem zakázané nejsladší ovoce,
očima zavázanýma do duše se Ti dívám,
pohled na dno propasti, hořící emoce.

Pokušení pro nás okořenila ctnost z nouze,
nebezpečnou hru rozehrál nezvaný host,
já čarodějka zmatená propadla jsem té touze,
s Tebou, i když sama, prosím teď lásku o milost.

#neviditelnabasnirka

ZDROJ: WWW.SKVILEMOV.CZ

DVA ROKY DOMINANCE VILÉMOVSKÉHO „B“ MUŽSTVA

Rozhovor s trenérem a duchovním otcem rezervního týmu Vilémova

Vilémovské rezervní mužstvo dva roky doslova drtilo soupeře, avšak před následující sezonou náhle ukončilo svou činnost. O celém působení vilémovského „B“ týmu si popovídáme s jeho zakladatelem a trenérem Petrem Jiráskem.

Na úvod – kdo je vlastně Petr Jirásek? Petr sice ve Vilémově nežije, ale už od dětství sem často jezdil za babičkou, má odsud ženu a také byl členem velmi úspěšného vilémovského kádrů z konce minulého a začátku tohoto století. Ve 29 letech, v nejlepším fotbalovém období, odešel žít do Itálie, kde hrál dále i fotbal. Před několika lety se vrátil do Česka a mimo jiné založil vilémovský rezervní tým, o kterém je dnes řeč.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

Či byl nápad dát dohromady vilémovské legendy?

Byl to můj nápad. Seděl jsem večer na křesle a říkal jsem si „někteří kluci ze starého kádrů ještě pořád někde hrají. Proč nezkusit spojit se zase po letech v jednom mužstvu?“ Postupně jsem na tom nápadu začal pracovat, až se zrealizoval.

Hráli všichni tou dobou aktivně fotbal?

Ne, asi polovina z oslovených už tou dobou nikde nehrála, takže se vrátili zpět do „aktivní služby“.

Bylo těžké všechny oslovené přemluvit, zlákat je do nově se tvořícího týmu?

Já jsem nikdy neměl problém s tím, že když jsem řekl klukům o nějakém turnaji nebo jiné akci, že by mě odmítli. Hlavně jsem věděl, koho oslovuju, takže to nakonec tak velké přemlouvání nebylo. Samozřejmě se stalo, že jeden člověk řekl rovnou ne, ale většina souhlasila a šla do toho.

Proč jste nevznikli dřív?

Já jsem tady v Česku nebyl, žil jsem v Itálii, takže jsem mohl něco založit vlastně až před dvěma lety. Kluci mi sami říkali, že je škoda, že nás to nenapadlo dřív. Je to škoda, bylo to pozdě, velké části kluků je už přes padesát let a každý rok už je hodně znát. I ty dva ale byly perfektní.

Takže jste se dali dohromady a hned první zápas proti týmu FC Roma Děčín skončil výhrou 10:0. Čekal jsi, že hned od začátku to půjde takto snadno?

Já jsem ty týmy, se kterými jsme měli hrát, sledoval už dříve. Když jsem se na ně díval, říkal jsem si, že ta úroveň fotbalu je špatná. Za poslední roky šel fotbal co do kvality hodně dolů. Při sledování těchto zápasů jsem si říkal, že nejspíš i my, staří pardálové,

musíme v této soutěži ostatní týmy válcovat. Já jsem věřil, že od první výhry zůstaneme na prvním místě až do konce. Což se potvrdilo.

Já doplním statistiky dvou sezón týmu:

První sezóna: vstřeleno 139 gólů, nejlepší střelec Jan Lehl, z 22 zápasů 20 výher

Druhá sezóna: vstřeleno 133 branek, nejlepší střelec Radek Pácha, 25 zápasů, 20 výher plus 3 výhry po penaltových rozstřelech

ZDROJ: WWW.SKVILEMOV.CZ

Celou první sezónu jste odehráli sami, v té druhé vám vypomáhali i mladíci z prvního mužstva. Jak vnímali, že hrají s pány, kteří za stejný klub hráli ještě dříve, než se možná oni narodili?

Myslím, že to vnímali pozitivně. Vidí fotografie z naší éry po celých kabinách. Myslím, že se jim s námi líbilo, chodili s námi hrát s nadšením. Když mohli, tak vždycky za nás hráli rádi. Hlavně musím uznat, že nám pomohli. Ti padesátníci, které jsme mezi sebou měli, už na to rychlostně samozřejmě neměli, takže jsme potřebovali kolektiv doplnit běhavými kluky.

Trenérem mužstva jsi byl ty, jaké ale bylo rozhodování o sestavách, či taktice s přihlédnutím k tomu, že jsi trénoval své spoluhráče z dávných dob, kamarády a hlavně osobnosti, které toho mají nakopáno už hodně?

Všechno to bylo o dohodě. Něco jsme si řekli v kabině před zápasem, každý si řekl své. Byli jsme víc než tým, byli jsme spíše jako rodina, kde měl každý své slovo.

Jak samotní hráči brali fakt, že spolu po tolika letech hrají zase fotbal?

Tak třeba já jsem po štaci ve Vilémově hrál ještě s Pepou Roubíčkem a Martinem Špinkou v Krásné Lípě, Míla Šikýř hrál zase v Jiřikově, takže jsme se, hlavně jako protihráči, potkávali. A když byl nějaký zimní turnaj v malé kopané, tak jsme se sešli a utvořili tým. Zkrátka jsme pořád byli v kontaktu. Ale tím, že jsme se sešli v týmu velké kopané, navíc ve Vilémově, kde to celé začalo, je samozřejmě ještě něco více, a určitá nostalgie to byla.

Vzpomínkami na časy ve Vilémově budeme všichni žít celý život. Naprostá většina z nás říká, že léta tady byla ta nejlepší v našich fotbalových životech.

Soupeřům jste často nadělovali velké příděly branek. Ne zřídkakdy skóre připomínalo spíše hokejové zápasy. Namátkou některé výsledky proti blízkým týmům: Jiřikov 7:3, Velký Šenov 4:0, Krásná Lípá 5:2, Mikulášovice 7:2 a 10:0. Jaké to vzbuzovalo u soupeřů reakce? Zlost, nebo to brala většina z nich sportovně – zkrátka že nově založené mužstvo musí začít nejnížší soutěží bez ohledu na jeho kvalitu?

Tak v té první sezóně padalo někdy ještě více gólů, například Huntířovu jsme jich dali 17 a v jarní odvetě 6. V té nejnížší soutěži nám říkali, že tam nemáme co dělat. To ale není tak, že bychom se chtěli vyťahovat, prostě to je tak nastavené, když tým založíš, musíš začít od nuly, nejnížší soutěží. Mnohokrát nám bylo po vysokých výsledcích soupeřů i líto. Ti vysoké prohry občas moc dobře nebrali, potom začali například více faulovat, tudíž byly ty zápasy nepříjemné pro obě strany. O něčem vypovídá i fakt, že za celé dvě sezóny jsme se scházeli jen na zápasy. Neabsolvovali jsme žádný trénink. Jen dvě zimní soustředění ve Sloupu v Čechách.

Vždycky ta první, podzimní část, soutěže byla jednodušší, v té jarní, při odvetách, se na nás chtěli soupeři vytáhnout, připravili se na nás lépe, tak byly ty zápasy o něco těžší, stály nás víc sil, více bolely, a je to vidět i na výsledcích – padalo zpravidla méně gólů.

Každému, kdo hrál někdy fotbal, je jasné, že v tomto prostředí se to jen hemží různými zajímavými příběhy. Podělíš se s námi o nějaké historky k pobavení?

Historek bych měl určitě dost. Tak například jsme hráli zápas ve Františkově, kde hřiště bylo nalajnováno tak, že vedle sebe byly dvě postranní čáry. Jedna vedla normálně, tak jak měla, a ta druhá asi metr vedle ní směrem do hřiště. Panu správci se

to asi nechtělo předělávat. Nechal se to tak být a začalo se hrát. V průběhu zápasu mířil balon za autovou čáru a Radek Vichtrey v zápalu hry, aby mohl co nejdříve vhodit míč zpět do hry, jej chytil do rukou. Problém byl, že balon byl tou dobou jen za tou neplatnou čarou. Radek dostal žlutou kartu a Františkov zahrával volný přímý kop.

ZDROJ: PETR JIRÁSEK

A druhá historka je o našem zápasu v Dolní Poustevně. Byl nás málo a hlavní hrdina následujícího příběhu Láďa Jindřich byl zraněný. Říkal jsem mu, že by bylo dobré, kdyby se na nás do Poustevny přijel podívat a do baťohu si vzal kopačky, kdyby náhodou byla potřeba jeho pomoc. Láďa přijel se svými dětmi vlakem na výlet a do baťožky si přibalil kopačky. Když za námi před koncem prvního poločasu přišel, řekl mi, že by to mohl zkusit, bolest nebyla tak velká. Do konce poločasu stihl dát dva góly, vystřídal a mohl pokračovat ve výletě se svými dětmi.

Libor Sklenář, manager sportovního klubu Vilémov, se pro Děčínský deník vyjádřil k ukončení „B“ mužstva v takovém duchu, že k němu došlo z důvodu vysokého věku hráčů a malé šanci doplňování mužstva hráči z prvního týmu. Jak těžké to bylo rozhodnutí? Nechtěli jste alespoň ještě jednu sezónu tohoto úspěšného projektu uskutečnit? Zvlášť s přihlédnutím k tomu, že vzhledem k vašemu věku se taková jízda nebude jistě už nikdy v budoucnu opakovat?

Těžké rozhodování to bylo. Prakticky veškeré věci kolem mužstva jsem zařizoval já, a tím pádem jsem měl také o důležitých věcech rozhodovat. Ale nechtěl jsem za kluky rozhodovat ve všem, určitě ne v této důležité otázce. Udělali jsme si tedy interní anketu, při které se ještě většina hráčů vyjádřila pro pokračování. Ale když jsme se o tom následně bavili do detailu, tak už nás nebylo dost na to, abychom soutěž mohli hrát. Hrál v tom určité roli fakt, že když něco dělám, chci to dělat co nejlépe, aby tým fungoval, měl nějakou úroveň. Ne fungovat jako některé týmy v okolí, u kterých můžeme vidět, jak někteří hráči nastupují za několik klubů. Mužstva si takto načerno pomáhají, což jsem já u nás nechtěl dopustit. Nechtěl jsem, abychom klesli na takovou úroveň, že bychom někoho potkali na ulici a prosili ho, aby si s námi šel zahrát, protože by nás bylo před zápasem málo. A vzhledem k tomu, že by nebylo jisté vypomáhání hráčů z „A“ mužstva, byl by to bohužel možný scénář.

Ještě když jste v minulé sezóně šli za postupem, už dopředu bylo avizováno, že byste i přes vítězství v okresním přeboru v této soutěži zůstali a odmítli výzvu 1. B třídy. Ani chvíli jste nepřemýšleli nad postupem?

Já jsem chtěl vždycky jít výš. Ale kluci řekli, že chtějí hrát okresní soutěž, jezdit k nedalekým soupeřům, lidově řečeno okolo komína. Delší trasy za fotbalem se jim už v jejich věku o víkendech absolvovaly nechtěly. Na okresní soutěži se jim také zamlouval fakt, že sem na zápasy chodilo spoustu lidí zejména díky častým derby proti okolním mužstvům. To vše by se postupem do vyšší třídy změnilo.

Měl jsi možnost ke konci minulé sezóny trénovat tou dobou ještě divizní „A“ mužstvo. Líbí se ti role trenéra? Dokážeš si sebe sama v této roli v budoucnu představit?

Líbilo se mi to, bral jsem to jako zkušenost. Takže je dost možné, že se budu trénování věnovat. Je to něco, nad čím přemýšlím.

Tak jednou třeba jako hlavní kouč Vilémova... Už jsme se na toto téma s managerem bavili, takže možná ano...

Závěr

V roce 1997 jsem přišel hrát do Vilémova, který tou dobou hrál B třídu. Teď jsem jako trenér dovedl k postupu do té samé B třídy „B“ tým. A i přes to, že jsme si ji reálně nakonec nezahráli, se kruh po 26 letech uzavřel. Já jsem si těmito dvěma roky splnil sen postavit si tým, a trochu jsem možná Vilémovu splatil ty krásné roky, na které budu navždy v dobrem vzpomínat.

FOTO: MATYÁŠ ADOLF

Dovolím si na závěr malou úvahu. Myslím, že je umění odejít včas, na vrcholu. Vzhledem k faktu, že stárnutí nejde zastavit, by bylo otázkou času, kdy by legendám, jako jsou Šikýř, Vlk, Šmalcl, Loos, Roubíček, Hejl, Lehl, Jindřich, Špinka a další zkrátka docházela energie a zákonitě by začaly přibývat neuspokojivé výsledky. Po nějaké době by se možná začaly rojit kritické ohlasy od diváků, samotní hráči by si uvědomili, že toho pro vilémovský fotbal udělali dost na to, aby museli ještě něco dokazovat. Možná by si uvědomili, že propásli ten ideální okamžik pro ukončení činnosti se ctí. Po dvou veleúspěšných sezónách si myslím, že můžeme konstatovat, že se partě kolem Petra Jirásky povedlo odejít na vrcholu. Kluci, děkujeme!

Ing. Zdeněk Maier

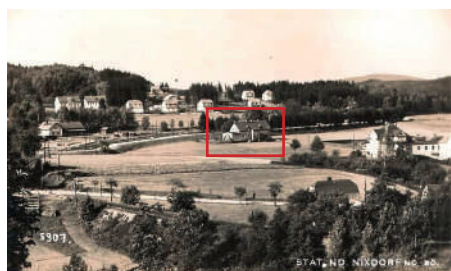

ZDROJ: OBLASTNÍ MUZEUM DEČÍN - MUZEUM RUMBURK

HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO ČASU

Procházka po starých vilémovských hostincích a hospodách se dnešním vydáním VN opět posune do dvou lokálů, ve kterých si dnes už pivo nedáme. Minule jsme se zastavili v restauraci U bílého Jaka, která nesla za posledních více než 100 let názvy Pizzeria Milano, Restaurace pod věžičkou, Hotel Praha, Hotel Richter, Hotel Rathaus a Gasthaus zum Rathaus.

Dnes nepůjdeme do dalšího lokálu moc daleko, pouze kousek po cestě směrem k nádraží Mikulášovice. Úvodní snímek nádražního ruchu nám zobrazuje vlevo odjíždějící osobní vlak směrem do Rumburku přes Panský, tři ženy a muž stojí na cestě před železničním přejezdem pod továrnou Kunert. Fotograf stál na svahu nad cestou, vzadu je výtopna, vpravo druhé nádraží. Nás však zajímá budova zcela vpravo v pozadí. Budova stála vpravo pod křižovatkou v nádraží, dnes je toto místo zarostlé a níže je bývalé parkoviště spol. MIKOV. Tato již zbořená budova měla č. p. 141 a jejím majitelem byl Karl Liebsch. Jednalo se o hostinec Bahnhof Nixdorf – Nádraží Mikulášovice. Budova byla zbořena po roce 1945 a nyní již po ní není ani památka.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Druhou fotografií je pohlednice Station Nieder Nixdorf (Nord Böhmen) – Stanice Mikulášovice dolní (Severní Čechy), kde zleva vidíme původní nádraží Severočeské industriálky (trať do Rumburku přes

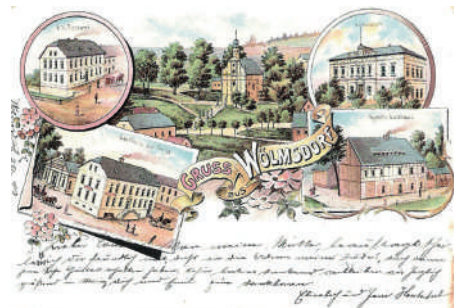
Panský) a za alejí je budova Böhmisches Nord Bahn (BNB – Česká severní dráha, trať Rumburk – Dolní Poustevna – Sebnitz). Na horní části snímku jsou vidět domky na rozhraní Vilémova a Mikulášovic a v dolní části fotografie je cesta na Mikulášovice, železniční přejezd a trať vedoucí směrem do Velkého Šenova. Zcela vpravo je vidět drátotažna Ritter a jeho honosná vila. Nám již známý hostinec Bahnhof Nixdorf je uprostřed snímku.

Druhým lokálem, který si dnes představíme je hostinec u Riedelů – č.p. 71. Protože jméno Riedel bylo velmi rozšířené, měl majitel tohoto podniku přívlastek Schenk-Riedel, Riedel - hospodský. Takže kdo chtěl říct, že jde do této pivnice, tak řekl, že jde k Schenkriedeln.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na kreslené pohlednici z Vilémova vidíme tento lokál v pravo dole s popiskem Riedels – Gasthaus. Dalšími významnými stavbami jsou vlevo nahoře K.K. Postamt – C.k. Poštovní úřad (nyní prodejna potravin u potoka), vpravo nahoře Volksschule – škola, vlevo dole nám již známý Gasthaus zur Krone a uprostřed každý pozná kostelíček s křížovou cestou a studánkou.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Na fotografii z okna domu č.p. 153 směrem do středu obce vidíme č.p. 71 zezadu. Je tam vidět zahradní altán směrem k domu č.p. 70, tento Biergarten – zahrádku vidíme i na kresleném obrázku zepředu. Výdej piva probíhal přímo oknem lokálu do zahrádky.

ZDROJ: SUSANNE SCHÜR

Po válce hostinec sloužil jako obecní bytový dům a zachovalá starobylá restaurace v přízemí v roubené části přežila až do devadesátých let. Poté byla rozprodána a posledních 30 let se na tomto domě podepsalo více než 100 let předchozích. Aktuálně se budova postupně opravuje, tak se snad domu č.p. 71 blýská na lepší časy a nedopadne jako ostatní lokály v naší sérii.

Ing. Martin Klinger

STEZKA ODVAHY

KLUB ČESKÝCH TURISTŮ, ODBOR RUMBURK
ve spolupráci s městem Rumburk a obcí Staré Křečany

pořádá
v sobotu 16. září 2023

44. ročník Stezky odvahy

Pěší turistická akce pro rodiče a prarodiče s dětmi
v délce cca 8 km územím CHKO Labské pískovce
a Národního parku České Švýcarsko.

Také samostatná trasa vhodná pro kočárky cca 4,5 km.

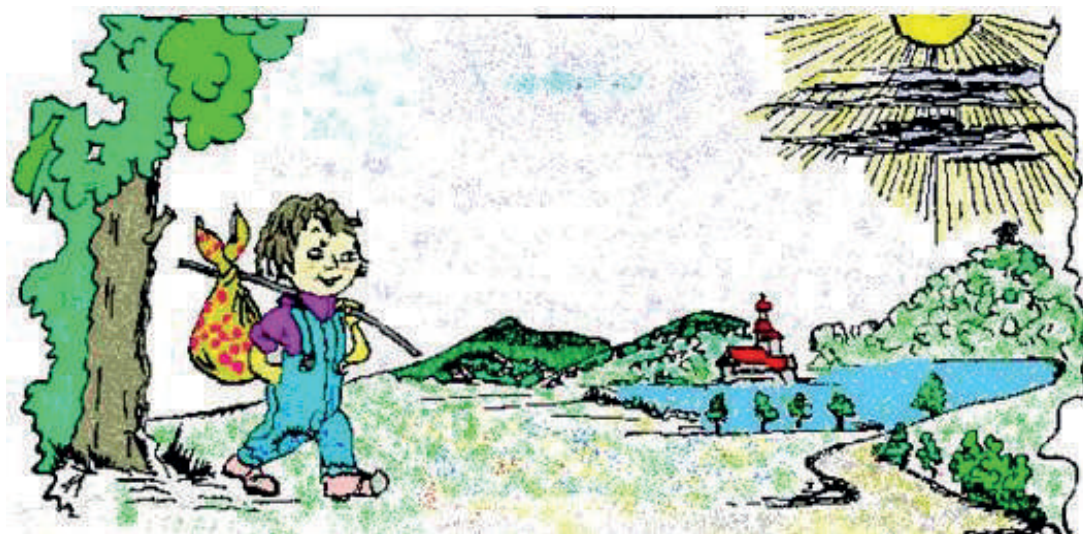
Start: u zastávky autobusu Brtníky, nám.
7:30 - 11:15 hod.

Cíl: osada Kopec, turistická základna KČT Rumburk

Startovné: jednotné 30,- Kč

Na trase vlastní značení a kontroly s razítky. V cíli táborák, pro děti
medaile s diplomem za účast a sportovní soutěže s cenami.

Zazní trampské písničky a bude k dispozici občerstvení.

Účast na vlastní nebezpečí

Další informace podá:
Jan Bukva, tel.: 602 791 919

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

ZDÁRNÉ UKONČENÍ VÝCVIKOVÉHO ROKU MLADÝCH HASIČŮ VILÉMOV

Jako každoročně, výcvikový rok začíná v září a končí posledního června následujícího roku. Naše mládež se účastní pravidelně soutěží, které jsou v rámci okresu naplánovány spolky, které soutěže pořádají. Hned v září se konala soutěž v Království, kde se naše mládež umístila na 5. místě, dále ve Varnsdorfu 5. místo, Rybníště starší 7. místo, mladší krásné 3. místo, Dolní Poustevna 5. místo starší, 4. místo mladší.

Po Novém roce se účastníme hrátek v rumburském bazénu, které pořádá již tradičně spolek hasičů Rumburk. 29. 4. 2023 se konala soutěž ve Velkém Šenově, kde bylo naše družstvo na 6. místě. 8. 5. jsme se účastnili Her bez hranic v Seiffhennersdorfu. Poté následovalo okresní kolo hry Plamen, na které jsme jeli vystrojeni v nových tričkách a přilbách, které nám zakoupila firma Benteler Rumburk, za což jím patří velké poděkování. Možná i díky tomuto sponzorskému daru získalo naše družstvo krásné 4. místo. Další soutěž v Jílovém tam obsadilo 8. místo a následně v Děčíně Starém městě vyhrálo na plné čáře 1. místo, což je nádherný výsledek. Za tyto skvělé výsledky patří dík jmenovitě těmto dětem: Tesař Jan, Hanák Jan, Havlíček František, Havlíčková Zuzana, Kučerová

Eliška, Bělová Izabela, Vrzák Kamil, Arthur Schmidt, Švejďová Anna, Švecová Anna, Bubla Jan, Felcman Štěpán, Trantinová Nela a Buchta Petr. Samozřejmě se na těchto úspěších nemalou měrou podílela trojice vedoucích, a to dámy Starostová Jana, Calabová Markéta a Havlíčková Lenka.

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

Odměnou za píli vykonanou během celého období je již tradiční Olympiáda mladých hasičů. V letošním roce přišla řada na pořádání této olympiády na náš spolek. Akce se konala ve dnech 15. 6. – 18. 6. 2023.

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

Od loňského roku bylo zapotřebí začít s organizováním této akce. Musí se zajistit místo konání, strava na celou dobu pobytu dětí na olympiádě, program na 4 dny, zajistit sociální zařízení atd. Děkujeme sponzorům, firmám a organizacím, které nám velice a ochotně pomohly. Jmenovitě: Pekařna Rumburk, Bistro Velký Šenov, Benteler Rumburk, Travel Rožany, STAP Vilémov, Svoboda Rudolf, Česká Pošta, Železárny Velký Šenov a v neposlední řadě Obec Vilémov. Důležitým sponzorem a pomocníkem byl pro nás také spolek Jezevec Dolní Poustevna, který nám poskytl zázemí a zapůjčil chatu a prostory, kde jsme mohli postavit tábor.

Olympiáda se koná vždy od čtvrtka do neděle. Stejně tak tomu bylo i letos.

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

První den spočívá hlavně v ubytování účastníků a jejich seznámení se s prostředím. Poté si každé družstvo vyrobí vlajku, pod kterou celou olympiádu účinkuje. V pátek jsme se po snídani odebrali na smlouvanou exkurzi do Železáren Velký Šenov, kde jsme byli zaměstnanci a vedením firmy provedeni celým provozem a podle ohlasu se exkurze všem líbila. Po exkurzi se šlo pěšky do Vilémova, kde u místní tělocvičny byl připraven oběd

a očekávaný oddech. Poté se pokračovalo do místa tábora na Čtverec. Během pochodu dostaly děti za úkol všimnout si okolí kudy jdou a výsledkem byl test co si zapamatovaly. Po svačince a večeři byl táborák, kde každé družstvo předvedlo nacvičenou scénku, a při té příležitosti, kdo měl chuť, si opekl párek. Sobota proběhla v duchu sportovních her různých disciplín, jako střelba ze vzduchovky, stříkání džberovkou na plechovky a domeček, plnění balonků vodou, puzzle, chůze s balonkem přes překážky apod. Díky střídavému počasí se tyto soutěže protáhly až do odpoledne. Před večerem proběhla v místě Čtverce stopovaná, kterou pečlivě připravila paní Božena Plíšková, a která se též vydařila, nikdo se neztratil. Po večeři byla součástí sobotního večera stezka odvahy. Můžu s klidem říci, že se dětem líbila a ani se nikdo z celého tábora nebál. Odměnou za odvalu bylo opět opékání buřtů. Neděle, poslední den olympiády, je už známá tím, že se provádějí útoky družstev spolků zúčastněných na olympiádě. Všichni si vedly výborně, naše družstvo obsadilo krásné druhé místo.

Za tuto náročnou akci patří poděkování všem sponzorům a členům našeho spolku, kteří se nemalou měrou podíleli na stavbě a průběhu olympiády.

Poslední akcí byl již tradiční Memoriál Milana Machary. Soutěž se konala u vilémovské sportovní tělocvičny. Účastnilo se jí 6 druž-

stev mladší kategorie, 7 družstev starších, 3 družstva přípravy a 1 družstvo výběru dorostu. S pomocí kamarádů z Království jsme soutěž prováděli na dvou základnách. Tím se úspěšně zkrátila doba konání celé akce. Velmi dobře zorganizované všemi zúčastněnými se podařilo vše stihnout do 12 hodin. Bylo to dobře i z důvodu teplého počasí. Naše družstvo se umístilo na pěkném 3. místě. Za tuto akci bych rád poděkoval též všem členům našeho spolku, kteří se podíleli na celé soutěži.

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

Za veškeré úspěchy dosažené v tomto výcvikovém roce patří poděkování vedoucím mládeže paní Janě Starostové, slečně Markétě Calabové a paní Lence Havlíčkové.

Úplně na závěr bych chtěl jménem našeho spolku popřát všem dětem krásné a pohodové prázdniny a všem dospělým pěknou dovolenou. V září se budeme těšit na třeba i nové členy.

Starosta SDH
Josef Starosta

ZDROJ: JOSEF STAROSTA

FOTO: KAREL BOUČEK NEJML

OBNOVA DALŠÍ SAKRÁLNÍ PAMÁTKY V NAŠÍ OBCI - FLIEGELŮV KŘÍŽ

Na konci měsíce července byla v naší obci dokončena obnova další sakrální památky v podobě křížku, který se nachází na výjezdu z Vilémova do Mikulášovic, přímo pod restaurací u Bílého jáka.

Celkové náklady na opravu památky činily 121 000 Kč. Obnovu tohoto křížku opět podpořil Ústecký kraj, který naší obci poskytl neinvestiční dotaci ve výši 66 730 Kč.

Získaná dotace pochází z Programu na záchranu a obnovu drobných památek a architektury dotvářející kulturní krajinu Ústeckého kraje pro rok 2023. Tento program je zaměřen na podporu a zachování kulturního dědictví a historie regionu Ústeckého kraje prostřednictvím obnovy drobných památek, které mají významný vliv na charakter krajinného a architektonického prostředí. Díky této finanční podpoře bylo možné zachránit a obnovit křížek v obci Vilémov, což přispívá k oživení a uchování kulturního prostředí této oblasti pro budoucí generace.

Děkujeme!

Několik historických dat: Kamenný kříž při cestě z Vilémova na Mikulášovice stojí mezi č.p. 45 a 43. Mezi sakrální památkou a č.p. 43 se nachází malý, již nepoužívaný lom, kde se lámala žula.

ZDROJ: VLASTNÍ ARCHIV

Okolo kříže dříve stály tři vzrostlé stromy. Obecní cesta před památkou stoupá do Mikulášovic, dříve se této cestě říkalo Pietschmühlberg. Pietschmühlberg z důvodu, že na Mikulášovickém potoce je dodnes náhon pro technické využití spádu vody. Stavitelem kříže byl Johann Georg Fliegel, jehož iniciály JGF najdeme na pravé straně soklu. Rok výstavby lze určit zcela přesně z letopočtu 1782 na levé straně soklu. Tato sakrální památka již nemá kříž ani zdobení, které bylo zcizeno již před desetiletími, zůstalo holé torzo. Dle symbolu Maria lze usuzovat, že kříž byl zdoben malovaným výjevem piety na plechu.

Máme radost, že další sakrální památka v naší obci dostala nový kabát. Krásnou práci při obnově odvedl Umělecký ateliér B&B Lipová.

Gabriela Trojanová
místostarostka obce

ZDROJ: BOHUSLAVA MOŠOVSKÁ

OSTATNÍ

■ Poděkování

Chtěli bychom touto cestou vyjádřit upřímné a srdečné poděkování dámám, jmenovitě paní Soně Medkové a paní Markétě Štěpánkové, za jejich nezištnou a laskavou pomoc obecnímu úřadu. Zmíněné občanky Vilémova ochotně pro náš úřad, samy, vlastnoručně zajistily ušití nemalého množství záclon.

Není vůbec samozřejmé, že i v dnešní, někdy zvláštní a uspěchané době, se našli lidé, kteří byli ochotni věnovat svůj čas a dovednosti k prospěchu druhých, a to bez nároku na odměnu. Proto nás tato iniciativa nesmírně potěšila.

Přejeme do budoucna oběma dámám mnoho štěstí, zdraví a spokojenosti. Jejich laskavost a sounáležitost s obcí nechť je vzorem pro nastupující generaci.

S úctou a srdečným díkem

Gabriela Trojanová
místostarostka obce

■ Jedno velké děkujeme!

Ráda bych poděkovala za všechny klientky DPS panu Františku Čermákovi za krásné čtvreční posezení při kávičku. Přišel nám zahrát, zazpívat a zavzpomínat na svoji dlouhou cestu s hudbou a písničkami. Musím říci, že nám při některých písničkách ukápla i slza. Byla to krásná hodinka a já moc doufám, že mezi nás opět někdy zavítá a že si s ním zase zazpíváme. Moc děkuji.

BM

39. TOUR DE Zelenáček

2. 9. 2023 | RUMBURK - LUŽICKÉ NÁMĚSTÍ
WWW.ZELENAK.CZ

trasy: 54 km, 106 km, dětské závody | start závodu: 9.55 hod. | doprovodný program: od 16.30 hod.
Vstupné ZDARMA | účinkující: 16.30 - Procházka band, 20.00 - Jamaron, 21.30 - Kabát Revival Varnsdorf J.B

BRAXA **VELUZA**